

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 205/2011-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. augusta 2011 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošikovej a sudcu Jána Lubyho prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti O., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. O. B., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009, za účasti Okresného súdu Bratislava I, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti O., a. s., na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti O., a. s., trovy konania v sume 314,18 € (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. O. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2011 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti O., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. O. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009.

Tvrdenie o porušení svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zakladá sťažovateľka na uvedenom skutkovom stave:

«V súdnom konaní v právnej veci sťažovateľa, t. j. navrhovateľa O., a. s. proti odporcovi T., s. r. o. o návrhu na vydanie rozkazu na plnenie vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 27 Cb 41/2009 dochádza k zbytočným priet'ahom v súdnom konaní zo strany zákonnej sudkyne, resp. prideleného vyššieho súdneho úradníka.

Sťažovateľ podal ako navrhovateľ návrh na vydanie rozkazu na plnenie na príslušnom súde už dňa 14. 5. 2009. Od podania návrhu dňa 14. 5. 2009 došlo zo strany konajúceho súdu k vykonaniu len nasledovných úkonov:

- dňa 04. 06. 2009 konajúci súd vyzval odporcu na vyjadrenie k žalobnému návrhu,

- dňa 09. 07. 2009 konajúci súd zaslal výzvu odporcovi a

- dňa 25. 09. 2009 konajúci súd doručil podanie odporcu navrhovateľovi.

Odo dňa 25. 09. 2009 až do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti (t. j. takmer 17 mesiacov) nedošlo zo strany konajúceho súdu k vykonaniu akéhokoľvek úkonu nielen vo veci samej, ale dokonca ani len procesného úkonu. Advokátska kancelária zastupujúca v tomto súdnom konaní sťažovateľa opakovane písomne a ústne urgovala Okresný súd Bratislava I., ktorý však neodôvodnene neprijal vo veci žiadnu nápravu.

Z uvedeného dôvodu bola dňa 11. 11. 2010 podaná na príslušnom súde sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) s poukázaním na nekonanie Okresného súdu a príslušné nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Listom zo dňa 26. 11. 2010 predsedníčka Okresného súdu Bratislava I p. JUDr. H. K. vyhodnotila sťažnosť navrhovateľa O., a. s. za dôvodnú a za vzniknuté prietahy sa ospravedlnila. Zároveň ako predsedníčka súdu vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu a ubezpečila sťažovateľa, že bude vec priebežne sledovať.

Napriek písomnému prísľubu predsedníčky Okresného súdu Bratislava I nedošlo za ďalšie 3 mesiace zo strany konajúcej sudkyne ani vyššieho súdneho úradníka k vykonaniu akéhokoľvek úkonu smerujúceho k vytyčeniu pojednávania alebo rozhodnutiu vo veci samej. Nekonanie konajúceho súdu, napriek výslovnému prísľubu predsedníčky príslušného súdu, sa sťažovateľovi javí ako vyčerpanie všetkých dostupných prostriedkov nápravy a z toho dôvodu sa rozhodol obrátiť s ochranou na Ústavný súd Slovenskej republiky.»

V tejto súvislosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo spoločnosti O., a. s., so sídlom: B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn.: 27 Cb 41/2009 porušené bolo.

2. Spoločnosti O., a. s., so sídlom: B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu

3. Spoločnosti O., a. s., so sídlom: B. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (t. j. prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) vrátane režijného paušálu v sume 314,18 € s 20 % DPH (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov), ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. O. B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009, prijal na ďalšie konanie uznesením č. k. IV. ÚS 205/2011-15 z 25. mája 2011.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval okresný súd (3. júna 2011) a právneho zástupcu sťažovateľky (6. júla 2011), aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Vzhľadom na súhlas obidvoch účastníkov ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

K prijatej sťažnosti sa vyjadril okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou JUDr. M. B., v prípise sp. zn. Spr 3415/2011 z 22. júna 2011 doručenom ústavnému súdu 4. júla 2011. Podpredsedníčka vo vyjadrení stručne opísala priebeh konania a k veci ďalej uviedla:

„S poukazom na jednotlivé vyššie uvedené procesné úkony musím konštatovať, že nakoľko v období od 25. 11. 2009 nedošlo zo strany súdu k vykonaniu žiadneho procesného úkonu, došlo v období od 25. 11. 2009 vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27 Cb/41/2009 k prietahom v konaní. ...

Zistené prietahy v konaní boli konštatované aj v odpovedi zo dňa 23. 11. 2010 na sťažnosť obchodnej spoločnosti O., a. s., B., právne zastúpenej advokátom JUDr. O. B., B., doručenú tunajšiemu súdu dňa 11. 11. 2010, ktorou sťažovateľ namietal prietahy v konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27 Cb/41/2009. Z dôvodu vyhodnotenia uvedenej sťažnosti ako dôvodnej, boli zákonná sudkyňa spolu s vyšším súdnym úradníkom vyzvaní na bezprietahové pokračovanie vo veci. ...

Dovoľujem si Vám oznámiť, že za účelom zabezpečenia plynulosti predmetného konania som opätovne požiadala zákonnú sudkyňu, ako aj vyššieho súdneho úradníka, o bezprietahové pokračovanie vo veci s tým, že priebeh konania budem pravidelne sledovať až do jeho právoplatného skončenia a zabezpečím vykonanie potrebných opatrení na to, aby zo strany súdu k ďalším prietahom v konaní nedochádzalo. “

Právny zástupca sťažovateľky v stanovisku k vyjadreniu okresného súdu z 18. júla 2011 doručenom ústavnému súdu 19. júla 2011 zotrval na obsahu podanej sťažnosti, pričom sťažnosť v časti, ktorou žiadal priznať sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, vzal späť s týmto odôvodnením:

«Porušovateľ základného práva Okresný súd Bratislava I prostredníctvom podpredsedníčky Okresného súdu Bratislava I p. JUDr. M. B. potvrdil, že v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb/41/2009 došlo k prietahom v súdnom konaní, pričom však uviedol, že tieto prietahy boli spôsobené bez subjektívneho zavinenia zákonnej sudkyne. Zároveň oznámil, že v predmetnom konaní došlo k vytýčeniu termínu pojednávania na 19. 09. 2011 a že za účelom zabezpečenia plynulosti predmetného konania bola opätovne požiadaná zákonná sudkyňa, ako aj vyšší súdny úradník o bezprietahové pokračovanie vo veci, pričom priebeh konania bude pravidelne sledovaný až do jeho právoplatného skončenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa sťažovateľ rozhodol ďalej netrvať na priznaní primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle časti 2. výroku petitu sťažnosti a v tejto časti berie svoju sťažnosť späť. Navrhovateľ sa tak rozhodol po zvážení všetkých okolností najmä z toho dôvodu, že jeho primárnym záujmom nebolo finančné zadosťučinenie, ale prijatie účinných prostriedkov nápravy, ktoré umožnia sťažovateľovi nerušené využitie všetkých jeho práv, vrátane práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala

bez zbytočných prietáhov. Zároveň je pre sťažovateľa príslub pani podpredsedníčky Okresného súdu Bratislava I nateraz dostatočnou zárukou ďalšieho bezprietáhového pokračovania súdneho konania.

Sťažovateľ však ďalej trvá na podanej sťažnosti v časti 1. a 3. výroku petitu sťažnosti a navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn.: 27 Cb 41/2009 porušené a priznal aj úhradu trov právneho zastúpenia.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota účastníka konania neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu i sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ak aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj

povahu prerokúvanej veci. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o prvé kritérium, predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky ako navrhovateľky na vydanie rozkazu na plnenie podľa § 174b OSP, ktorým sa domáha uloženia povinnosti odporkyni zdržať sa nekalosúťažného konania spočívajúceho v uverejňovaní reklamnej kampane a súčasne zabezpečenia uverejnenia ospravedlnenia odporkyne (na jej vlastné náklady) navrhovateľke. V tejto súvislosti možno konštatovať, že skutková a právna zložitosť veci sa zatiaľ vzhľadom na rozsah procesných úkonov vykonaných okresným súdom nepreukázala.

2. Ďalším kritériom, ktoré ústavný súd uplatnil pri hodnotení doterajšieho priebehu napadnutého konania, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka bola v konaní aktívna. Posúdením správania sťažovateľky ako účastníčky konania ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorú by bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľky v súvislosti s namietanou dĺžkou konania. Sťažovateľka podala sťažnosť na prieťahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke súdu.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd súčasne pri posudzovaní veci prihliadal aj na § 100 ods. 1 prvú vetu OSP.

Ústavný súd z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 27 Cb 41/2009 zistil, že od doručenia návrhu sťažovateľky okresnému súdu 14. mája 2009 do 25. novembra 2009 okresný súd urobil procesné úkony, ktorými zabezpečoval vyjadrenia účastníkov konania. V ďalšej fáze konania od 25. novembra 2009 (od doručenia vyjadrenia sťažovateľky k stanovisku odporkyne) do 21. júna 2011, keď nariadil vo veci prvé pojednávanie na september 2011 (po urgencii sťažovateľky z 26. mája 2010 týkajúcej sa

určenia termínu pojednávania), okresný súd počas viac ako 18 mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon, pričom v tomto období jeho postupu nebránila žiadna zákonná prekážka.

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní je poznačený nečinnosťou, ktorý v konečnom dôsledku nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky a prispel k doterajšej dĺžke namietaného konania.

Ústavný súd v súvislosti s hodnotením postupu okresného súdu uvádza, že nemohol akceptovať argumenty uvedené vo vyjadrení podpredsedníčky okresného súdu zo 4. júla 2011 o tom, že *„uvedená nečinnosť súdu a vzniknuté prieťahy v konaní boli spôsobené z objektívnych dôvodov bez subjektívneho zavinenia zákonnej sudkyne, a to najmä z dôvodu viacnásobného prerozdeľovania vecí zapísaných do súdneho oddelenia 27Cb medzi sudcov obchodného úseku Okresného súdu Bratislava I, ako aj z dôvodu zaťaženia súdneho oddelenia zákonnej sudkyne JUDr. A. H., spôsobenej vysokým nápadom vecí do súdneho oddelenia zákonnej sudkyne v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia sudcov na obchodnom úseku Okresného súdu Bratislava I“*. Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre uviedol, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní (napr. IV. ÚS 43/06, IV. ÚS 73/07).

Ústavný súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že aj samotný okresný súd priznal prieťahy v namietanom konaní.

Ústavný súd po posúdení všetkých skutočností vzhľadom na uvedené rozhodol, že okresný súd v období od doručenia návrhu sťažovateľky okresnému súdu 14. mája 2009 do 21. júna 2011 svojou nečinnosťou v celkovom trvaní viac ako 18 mesiacov v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009 spôsobil zbytočné prieťahy v konaní, čím došlo

k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práv došlo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

V nadväznosti na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu nebolo ešte namietané konanie právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 41/2009 v ďalšom období konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľka pôvodne v sťažnosti požadovala priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 5 000 €. Podaním (stanoviskom) z 18. júla 2011 sťažovateľka vzala sťažnosť v tejto časti späť, a preto o tejto otázke ústavný súd nerozhodoval.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. O. B. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania za dva úkony právnej služby v sume, ktorú sťažovateľka požadovala, a to v sume 314,18 €; keďže zodpovedá sume ustanovenej vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. augusta 2011